

Выходитъ во Львовъ ще Вторника, Четверга и Суботы (кромъ рускихъ сягъ) о 4-й год. попол. Литер. додатокъ „Библіотека найзам. пев'ятей“ виходить по 2 печат. арку въ кождого 15-го и послѣднаго для кождого мѣсяца.

Редакція, адміністрація і експедиція підл. Ч. 44 улиця Галицка.

Всі зиғти, посылки і рекламизації надлежить пересыпти підл. адресою: редакція і адміністрація „Дѣло“ Ч. 44 ул. Галицка.

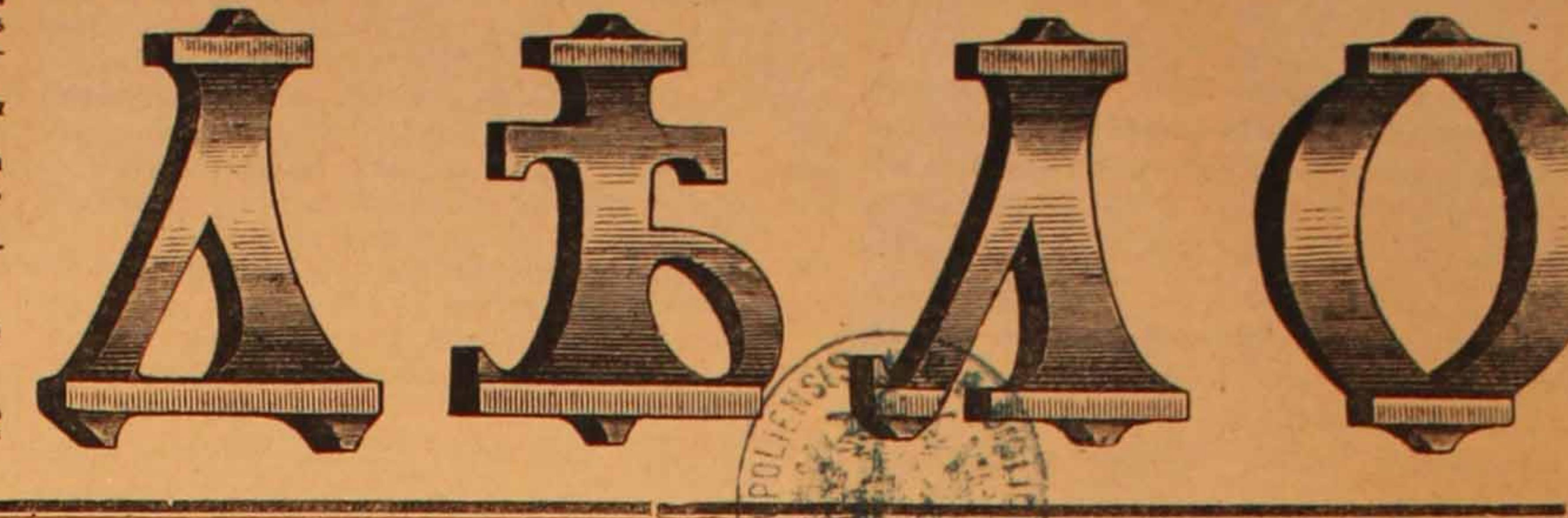
Рукописи не звертаються тільки на попереднє застереженіе.

Посиланок число стоїть 12 кр. а. в.

Оголошення приймаються по цімъ 6 кр. а. в. бути однозначною.

Рекламація неопечатаній волнистий флагъ порта.

Предплату надлежить пересыпти франко (найлучше поштовими переказомъ) до: Адміністрація часописа „Дѣло“ ул. Галицка Ч. 44.

Просимо о швидкій отновленнії предплати на „Дѣло“ и „Бібліотеку найзамінитшихъ повѣстей“ на р. 1885 и о присыпку залегостей за рокъ 1884.

Не тратъмо рѣноваги!

Велика то рѣчъ въ политичнѣй житію народнѣй, а особливо въ важнѣйшому моментѣ — удержувати рѣновагу. До того треба передовсѣмъ поводуватися не вервами, а разумомъ, треба кожде свое слово брати підл. скальпель критики, кождый крокъ обдумати съ холодною розвагою, — треба и свои силы консолидувати и ворогамъ випонувати. Коли такои рѣноваги дуже потрѣбно намъ, Галицкимъ Русинамъ, въ кожду пору, то особливо теперъ, при наближаючихъ-ся виборахъ до рады державної, есть она необходимо потрѣбна. На велику важність виїшної хвили вже неразъ и не два звертали увагу Русиновъ и накликали до консолидациії нашихъ силъ, бачучи легкодушній, нерозважній стремленіи одиць — вилювати зъ підл. знамени солидарного, однодушного дѣланя въ справахъ загально-народного руского значенія и провадити політику галицко-русского народа на свій окремий ладъ, а не по томъ шляху, який виїтили въ два наші славній всенародній вѣчія, голосъ народа, который, якъ справедливо кажуть, повиненъ мати таку вагу, якъ голосъ Божій.

Такъ! Рѣноваги и солидарности въ нынѣшній хвили намъ конечно потрѣбно — и горе тому, хто нынѣ не иде шляхомъ народної правди, хто противъ консолидациії нашихъ силъ має якісь замѣты, ба що больше, хто на словахъ нѣбы такожь стоить за консолидациію, а на дѣлахъ чинить въ всеможливий перешкоды, бо якъ той трудолюбивий мурашокъ запоадної дівигає на свою купину тяжкій бревна інсініації противъ людей невиннихъ, найциркѣшихъ, цѣлымъ существомъ своимъ отданыхъ рускому дѣлу, и хоче підл. вагою бревна не разъ, не десять упадає, то все таки съ напруженіемъ всіхъ своихъ силъ дівигає его на свою купину, що-бъ була больша и больша. Чи така робота має послужити для добра Руси, которая нынѣ больше якъ коли-небудь потребує зг҃одного, однодушного дѣланя, потребує заимпонувати всімъ своимъ ворогамъ? Мы кажемо рѣшучо: нѣ! — и свято съмъ пересвѣдчений, що всѣ патріотичніи сми Руси скажуть такъ само.

Галицкіи Русини мають въ теперїшній хвили дуже богато вороговъ. Се мусимо сконстатувати для нашого власного звіріентовання. Отъ часу подорожи о. Наумовича и п. Площанського по Россії розпочалася не толькож въ польской, але и въ мадарской и въ римской прасѣ така нагонка на Галицкихъ Русиновъ, яка була хиба передъ трема роками передъ процесомъ и підл. часъ процесу о головну зраду. Якъ тоді газеты кричали, що цѣла Галицка Русь „подмінована царославіемъ, православіемъ и рублями“, такъ кричать и теперъ не толькож польскіи, але и офіційній мадарскій „Nemzet“, римска „La Voce“ (ч. 257) и другі. Въ наслѣдокъ отзыву офіційнаго мадарскаго „Nemzet-a“ отнято нашому „Слову“ дебить въ краї угорской короны, и то на підставѣ ухвалы рады министровъ, котра отбувається підл. проводомъ цѣсаря, а мініозначущими для Галицкихъ Русиновъ суть мотивы, наведеніи въ ухвалѣ рады угорскихъ министровъ. Польскіи газеты пригадують собѣ прекрасній для нихъ днѣ тріумфу зъ передъ и підл. часъ процесу о головну зраду, коли то они диктували: „митрополита усунути! Малиновскаго и Жуковскаго пенсіонувати! духовенство руске взяти підл. надзбрь жандармскій!“ — и нынѣ „Gazeta Narodowa“, той непримиримий ворогъ всіго, що руске, горда: „Шашкевича и Юзычинського въ

Перемышли якъ найскорше спенсіонувати! Народный Дѣмъ отобрать, бо цѣсарь дарувавъ їого Русинамъ мѣста Львова, а не фракции маскаленфильскій!“ (Магістратъ мѣста Львова справдѣ прощею теперъ надъ выточеньемъ процесу о „Дѣмѣ Народному“).

Вже тіи наведеніи факти, — а не павели мы ихъ всіхъ, — вказують на тое, що тяжкихъ вороговъ маємо дуже богато. Су-противъ того треба намъ передовсѣмъ не тратити рѣноваги, а дальше консолидуватися, бо — скажемо словами нашого поета — „время люте“. Треба намъ однодушно ставити въ оборонѣ нашихъ патріотівъ, котріи солею въ оцѣ польскимъ шовинистамъ, и нашихъ всенародныхъ інститутовъ, треба, що-бъ вороги наші зъ кождою рускою груди почули одинъ громкій голосъ „руки прочь!“ — голосъ, который заглушивъ-бы ихъ, поваливъ на землю и разъ на все бѣнявъ имъ зухвалу смѣльсть „диктувати“ въ дѣлахъ руского народа и рускої церкви.

До осягнення тої цѣлі наказали намъ стремѣти наші всенародній вѣчія, наказує намъ здоровий резумъ політичній и наша руска совѣсть. И треба признати, що загалъ інтелигенції нашої добре понявъ єдино-спасеність тої простої дороги, ступає по нїй смѣло та самоувѣроно и добре зачуває и бѣржнє кождый диссонансъ, що доходить до неї зъ крутыхъ маневрівъ, котрими ходять особнякомъ політичній отчайдухи. До чистого дѣла потрѣбно чистихъ средствъ. Де видко нечистій средства, тамъ трудно вѣрити, що цѣла має бути чиста.

Захитався бувъ рускій банкъ. Очевидно було се загальнє народне нещастье, зваживши на тое, хто бувъ-бы стративъ на упадку того банку. Треба було взятися до ратована. И всѣ Русини львівській однодушно взялися, зваживши комітетъ санаційний. Въ томъ комітетѣ кождый робивъ, що мігъ, не пытаючи, хто причиною нещастя, бо не пора на тое. Комітетъ скликавъ вѣритељівъ, предложивъ имъ дати банкови мораторію. Банкъ отже мавъ можність старатися о санацію — и, якъ увѣряє, постарався. Ходило-бы лишь що о то, що банкъ для свого власного добра додержавъ условій угодъ съ вѣрителями, пояснивъ имъ свій тишиній станъ фінансовий, въ загалѣ подавъ якісь цифри, бо само „добре слово“ въ дѣлахъ грошевихъ не має ваги. На томъ впovѣ неутральнѣ становищи мусить становити нынѣ кождый доброю волѣю чоловѣкъ, а не пора бавитися въ рекриминації, дялого банкъ бувъ захитався. Тимчасомъ знаходиться люде, що конче хотять каламутної води на Руси — и безъ сорому на лиці, безъ угрисенія совѣсти важутся голосити певчатно: „банкъ хотѣли завалити народовці!“ То — неправда! То — безграниця нівядичності за помочь и прислуго, яку „народовці“ львівські зробили для захитаного банку. Причина захитанія банку була ипша, — о нїй всѣ знають. Клевета на „народовцівъ“ може викликати у кождого чоловѣка свѣдущого дѣла лиши одно — велике обурене.

Дѣло асекурації церквей есть пынѣ дуже важній дѣломъ. Духовенство наше має вибѣръ оферти и выбирає підл. користи для вдовично-сиротскаго фонду. Мѣжъ конкурентами есть товариство Краковське и „Ацієнда“. Сама конкуренція польского Товариства побоїч жидовской „Ацієнди“ вже послужила дялкоимъ органамъ до клеветъ на — народовцівъ. Якъ коли-бъ „народовці“ могли заказать польскому Товариству вносити оферту або якъ коли-бъ чи то въ якій часописи, чи въ загалѣ де-небудь припоручали его духовенству! Така клевета мусить такожь у кождого здоровомысличного чоловѣка викликати лиши одно — велике обурене.

Померъ пок. Адольфъ Нарольскій, чоловѣкъ за житя безъ плями. Завѣщанія — якъ познійше сконстатовано — не лишивъ нїя-

кого, бо умеръ нагло и при смерти нїкого при нїмъ не було. Братъ ще съ однімъ тварищемъ (люде стоячі зъ-далека бѣть всіхъ партій) похоронили его безъ священика. Ми-то того, що органи „народовцівъ“ осудили и напитнували той поступокъ безъ пощады, ми-то того другій органи все не перестають той похоронъ приписувати „народовціямъ“ записувати ихъ въ ряды нигилистовъ, атеистовъ и т. д. Така клевета мусить кождого хоче трохи совѣстного чоловѣка — крайно обурити.

Теперь мы пытаємо: Си воно такъ несовѣстно торгується мїнінємъ публичнимъ, піднимая брата противъ брата? Для того, що якъ на передѣ показано, Галицка Русь именно нынѣ потребує рѣноваги и консолидациії супротивъ тяжкихъ вороговъ своїхъ?

„Время люте!“ — ще разъ повторяемо. „Ім'я уши слышати, да слышить“.

Станиславійське епіскопство и Поляки.

На нашихъ очахъ довершався фактъ, котрый въ розвою нашої церкви и нашого народа бѣть сумніву мусить мати дуже важній наслѣдокъ. Говоримо ту о введенію въ дѣло давнаго бажанія Галицкихъ Русиновъ, о основанію третього епіскопства въ Галичинѣ. Що Русини въ давніиего дівога его домагалися, се рѣчь зовсѣмъ природна; важність его для розвою нашої церкви порозумѣвъ кождый, хто знає ѹхарактеръ и установи. Ажъ черезъ установленіе третього епіскопства набирає галицко-руска митрополія, отновлена австрійскими монархами, властивого, актуального значенія. Тоже після установить нашої церкви головне значеніе митрополита лежить въ томъ, що онъ може скликати соборъ провінціональний. А соборъ провінціональний може бути скликаний толькож тамъ, де засѣдають що найменше три епіскопи, т. є. крімъ митрополита ще два. Правда, при самому конституованію галицкої митрополії рефлектовано на те, що яко третій въ евентуальнѣмъ соборѣ уніятско-рускому думав скоро виїканія и чи правительство думав скоро виїканія, — тогдїшній министръ просвѣти и вѣроисповѣдань Штремаєр отповѣдь д. 7 лютого 1877 р., що постанова таїа не відстало доси виїканія ѿ взгляду на некористній станъ фінансовъ державнихъ и що навѣть на будуще не можна ѿ єї виїканію говорити, хиба що самі власти церковні постарались-бы о фондахъ для виївання нового епіскопства безъ обтяжування скарбу державного. Очевидна рѣчъ, що отповѣдь та була въ станѣ отобрать Русинамъ всяку надѣю на сповненіе одного зъ необхідніхъ домагань їхъ церковного житя. Не диво затымъ, що доперва така категорична отповѣдь дала живо почути Русинамъ потребу нового епіскопства, тиши больше, що справи церковні, вимагаючі синодального плаугодження, не толькож не вменилися, але-противно, нагромаджувались и чимъ разъ бльше компликувалися. И почались ѿ того часу далеко частїшій и горячїшій домаганія о третє епіскопство въ сторони Русиновъ. Майже кожда руска депутатія до трону и правительства не обійтись и безъ повторення одної твої просьби, которая та въ кінці єї початкомъ сего року виїкана въ звѣстній справѣ дотаційнї.

И отъ наразъ выплила та справа на верхъ и то въ такій способѣ, що въ протягу одного року відстала остаточно полагодженна. Правительство внесло до рады державної проектъ, жадаючій додаткового кредиту на основаніе станиславійського епіскопства, а вчинило се по переведеню и уваженню пертрактациї ѿ Римомъ що до номінації епіскопа. И коли вже безмѣро цѣкавий єсть той поспѣхъ, сь якимъ въ протягу одного року на ново поднімась и до кінця доводится справа, котрої не доверено въ попередніхъ 33 лѣтахъ, то не менше цѣкавій факти виївляє намъ елаборать министерства, мотивуючій жаданіе кредиту на ту цѣль. Въ томъ елаборатѣ говориться, що въ наслѣдокъ постанови цѣсарської въ сѣчні 1884 р. поднято на ново и переведено до кінця переговоры съ курію римською, котрія передъ тымъ въ р. 1878 зовсѣмъ були переваленія.

Найвчаснїше и найживіше почувъ се незабутної памяти Гр. Яхимовичъ, тоды що епіскопъ перемислій а іонгайшій матрополітъ. Ще въ роцѣ 1850 д. 18 марта внесено за єго ініціативою проєсль до трону, підписану тогдїшнімъ митрополитомъ Левицкимъ и такожъ обома гр. к. капітулами о основаніе третього гр. к. епіскопства въ Станиславовѣ. Здогляду на вѣрадость Русиновъ, ваявлenu подчаша бурливого 1848 р. и ѿ взгляду на особистї заслуги самого головного петента, заразъ таки о утвореню въ Станиславовѣ нового

Предплати на „Дѣло“ для Австроїї:	для Россії:
на пѣмъ року . . . . . 12 кр. на пѣмъ року . . . . . 12 руб.	
на пѣмъ року . . . . . 6 кр. на пѣмъ року . . . . . 6 руб.	
на чверть року . . . . . 8 кр. на чверть року . . . . . 8 руб.	
на пѣмъ року . . . . . 4 кр. на пѣмъ року . . . . . 4 руб.	
на пѣмъ року . . . . . 12 кр. на пѣмъ року . . . . . 12 руб.	
на пѣмъ року . . . . . 5 кр. на пѣмъ року . . . . . 5 руб.	
на пѣмъ року . . . . . 2-50 на пѣмъ року . . . . . 2-50 руб.	
на чверть року 1-25	
на пѣмъ року . . . . . 15 кр. на пѣмъ року . . . . . 15 кр.	
на пѣмъ року . . . . . 7-50 кр. на пѣмъ року . . . . . 7-50 кр.	
на пѣмъ року . . . . . 3-75 кр. на пѣмъ року . . . . . 3-75 кр.	
на пѣмъ року . . . . . 6 кр. на пѣмъ року . . . . . 6 кр.	

Для Австроїї, справа Россії:

на пѣмъ року . . . . . 15 кр.

на пѣмъ року . . . . . 7-50 кр.

въ той спосѣбъ, щобы кругъ си дѣланія бувъ значно розширеній. Ген. Рихтеръ и Шуваловъ выготавлюють новый проектъ. — Пѣдоля „Моск. Вѣд.“ поставяло россійскому правительству обогрѣти законъ о бродягахъ а то именно для того, що много бродягъ рекрутуюсь въ тыхъ людѣй, що засуджены на тяжкія роботы утѣкаютъ а бѣгакъ волочатся по краю и идутъ въ Сибирь на поселеніе. Щобы отже сему зарадиги вызначено для бродягъ найбѣльшу кару якъ есть въ карнѣмъ кодексѣ россійскимъ призначена именно засланье до тяжкихъ роботъ на часъ необмеженій. — Отношенія межи правительстvомъ россійскимъ а курію рамкою все ще не полагодженія такъ, що можна вже сказать, що межи обома оторонами залагодженій бодай якъ небудь тодіus vivendi. Правительство россійскe все ще не може забути звѣтного приянія въ Ватиканѣ депутаціи россійскихъ шпіятовъ, хощъ пана стараєся відомими силами, щобы хощъ якъ небудь въ Россію змиритися. Россійскій посолъ все ще не вернувъ до Ватикану а пана выславъ теперь влажноручне писмо до царя, въ когрѣмъ стараєся звѣтный конфліктъ остаточно залагодити а по при се порушивъ такожъ имозѣро справу торжества велеградскаго въ твою честь лѣтну память славянскiхъ апостолiвъ св. Кирила и Методія. „Pol. Согг.“ доноситьъ, що магометанська напокой въ Македонії уважають въ Россії не яко наслѣдокъ магометанського фанатизму, але яко реакція противъ агататорамъ болгарокимъ, котрі хотять викликати на балканскому пѣвѣстровѣ пытанье македонське. Кабинетъ россійскїй держится сутиць сего руху въ якъ найбѣльшою резервъ бо уважає, що всякий сего рода рухъ есть дуже небезпечный для загальню європейского мира. — Спеціальна комисія пѣдъ предѣдательствомъ Вышнеградскаго виробила вже проєктъ загальнюого образованія рукодѣльного въ Россії и розсказала его до всѣхъ особѣ компетентныхъ и науковихъ заведеній, щобы они поробили свою внесенія. Елиборатъ сей предкладає заводженіе въ школахъ початковихъ науки ремесла, оттакъ заводженіе школъ для образования майстроў и вищихъ школъ для тихъ, котрі хотѣли бы отдати промислови и торговли. — На предложеніе министра вѣйни порѣшили царь выставити сильнїй крѣпости въ Батумъ, Поті, Карбъ и Михайлівску. Роботы окото сихъ крѣпостей розпочнутся вже съ слѣдуючимъ рокомъ.

Туреччина. Рухъ Магометанъ въ Македонії зачинає чимъ разъ бѣльше звертна на себе увагу интересованихъ на балканскому пѣвѣстровѣ державъ європейскихъ. Такъ доносятьъ въ Константинополі до „Daily News“ днія 21 л. о. м., що посольства: австрійске, россійске и італійске видала до Македонії своихъ заступниківъ, котрі мають тамъ на мѣсці розслѣдати сей рухъ и въ загалѣ цѣлу ситуацію сеї провинції и здати оттакъ зъ сего оправданіе. Въ сїй самой цѣлі видала и Англія свого представителя, майора Тротера. Всѣ надосланій вже справованія доказуютьъ, що въ Македонії запанувала повна анархія и що такъ жити якъ и майно жителівъ лишені всякого забезпеченія. Портал звіняється тымъ, що много аворійскихъ и грекихъ агентовъ пропагають явно ворохобию и що много такихъ агентовъ вже наявно уважено. Зъ другої сторони доносять очевидно офіціозна кореспонденція въ Константинополі, що Портал розпорядила строге розслѣдженіе ситуаціи въ Македонії и що всѣ отговідні ген.-губернатора якъ такожъ и властей окружнихъ заперечують категорично, будто бы въ Македонії панували які безпорядки. Доказується лише, що часто відають до Македонії ватаги розбішаковъ зъ Болгарії и всѣдной Румелії, котрі зовсімъ правильнно організуються въ сихъ краяхъ и наявно находять у себе дома певну помочь властей именно тогды, коли ихъ переслѣдують власти македонські.

Сербія. Зъ Бѣлграду доносятьъ, що причиню незгоды въ послѣдніхъ переговорахъ въ справѣ звѣтного сербско-болгарскаго конфлікту, було то, що кабінетъ болгарокій не хотѣвъ призначити договѣръ, якій зробили мѣжъ собою особисто король Миланъ и кн. Александеръ болгарскій. Каравеловъ жадавъ, щобы справа ся розバラїася виключно лишь мѣжъ обома правительствами. Рада министерска пѣдъ предѣдательствомъ самого короля Милана заявила, що жаданіе таке не можна погодити съ ѓгодностю приналежною самой особѣ кн. Александра, откінула отже се жаданіе и постановила вернута до status quo. — Въ справѣ сїй — якъ мы вже по части давнѣйше згадували — доносять теперь до „Presse“, що причиню оего нового конфлікту есть консулъ россійскїй въ Софії, котрій мавъ въ дуже ображачій способъ отозватися о кн. Александре и заразомъ розкинувъ цѣлу сѣї истигъ, щобы наклонити поспішно собранія до виказанія противъ угодъ заключеної мѣжъ обома пануючими. Въ кружкахъ дипломатичніхъ и правительственныхъ зананувало зъ сеї причини велике обуреніе противъ згаданому консулу, котрого откликанье стаєся чимъ разъ бѣльше имовѣрнимъ.

Болгарія. Въ болгарской палатѣ прїшло подѣльство дебатъ надъ предложениями желѣзничами до сеї незвѣчайно скандаличніхъ, наслѣдкомъ чого було то, що зъ салѣ нарадъ треба було сидомъ випровадити одного зъ ініціаторовъ скандалу. — Прелімінарь буджету болгарскаго на рокъ 1885 виказує 12,185,558 франковъ, въ надзвѣчайныхъ 9,064,583 ф. або маже одинъ мільйонъ бѣльше якъ сего року. Причиною сего есть збѣльшенье конгламеру рекрутовъ о 1000 людей и потреба збѣльшена числа офіціровъ; дальше виdatki надзвѣ-

чайни на закупно 80 пушокъ, заложеніе военнаго порту въ Рущуку, будова суденъ торпедовыхъ, касарнъ и т. д. Теперъ отбувається въ Болгарії бранка рекрутовъ; сегородчній контингенцъ виноситъ 8500 людей а мѣжъ сими 6591 Болгаръ, 95 жідівъ и 1874 Турківъ; об послѣдній викуплюються по бѣльшої часті отъ войска. — Недавно розбѣжалася була поголоска, що Каравеловъ має виїхати въ певныхъ цѣляхъ до Россії; вѣсті сїї заперечують теперь категорично. — Тысячлітній роковини славянскiхъ апостолiвъ св. Кирила и Методія будуть обходитися торжественно такожъ и въ Болгарії. Зѣбравшися въ сїї цѣлі комитетъ пѣдъ проводомъ тиравскаго епископа Клементія удався бутъ 25 л. с. м. до кн. Александра съ прошеніемъ, щобы онъ обімавъ протекторатъ надъ симъ народнимъ святымъ и кназъ на се згодився.

НОВИНКИ.

— Въ Станславовѣ отбудеся днія 8 (20 л.) сїчня 1885 р. въ сали каїна мѣщанського въ користь Бурсы Братства св. О. Николая вечеръ съ таціями, на котрій запрошують: Вир. о. Тедодатъ Шанковскій, предѣдатель Братства св. О. Николая, и въ імена комитету Ви. пн.: Юстинъ Н. Малецкій и дръ Мелитон Бучинський. Початокъ о 8 год. вечеромъ. Билеты для особы по цѣнѣ 1 зр., для родини до 4 особъ 3 зр. полу чаюча на оноївъ сего запрошенія въ канцеляріи Бурсы Братства св. О. Николая въ Станславовѣ (ул. Середна ч. 43^{3/4}); туди такожъ надсылається належитостъ за билеты або билеты непринятія найдальше до 6 (18) сїчня 1885; въ противнѣмъ случаю билеты уважаються будуть яко пранятія.

— Читальня въ Тартаковѣ має честь запрошити всѣхъ Всеї народолюбцівъ окрестности нашої на вечерницѣ съ обичаями, декламаціями и спѣвами, котрій отбудутся днія 8 л. сїчня 1885 р. о 6 годинѣ вечеромъ въ сали Читальни. — Видѣтель читальни та Тартаковѣ.

— Сен недавній бавившися лѣвовъ Русини не абы якъ. Товариство „Рускихъ Дамъ“ устроило забаву въ коміатахъ „Народного Дому“, товариство рускихъ ремесленниковъ „Зоря“ устроило у себе забаву, а і пітомцѣ нашого духовного семинаря не оставалися по заду. Они загадали — якъ о томъ була подана звѣтка въ „Дѣлѣ“ — видавати квартеты рускихъ народныхъ пѣсень и щобы бодай на початокъ мати якій фондъ, загадали устроїти у себе вокально-музыкальный вечерокъ. И добре зробили; нашъ духовный семинаръ потребує нынѣ оправдъ якогось правдиво „духовного“ життя. И я, скориставши зъ случайності, посѣтила наше духовне заведеніе. Вечерокъ зачавася гарною промовою п. Кирчова, котрій виказавши була звѣтка въ „Дѣлѣ“ — видавати квартеты рускихъ народныхъ пѣсень и щобы бодай на початокъ мати якій фондъ, загадали устроїти у себе вокально-музыкальный вечерокъ. И добре зробили; нашъ духовный семинаръ потребує нынѣ оправдъ якогось правдиво „духовного“ життя. И я, скориставши зъ случайності, посѣтила наше духовне заведеніе. Вечерокъ зачавася гарною промовою п. Кирчова, котрій виказавши була звѣтка въ „Дѣлѣ“ — видавати квартеты рускихъ народныхъ пѣсень и щобы бодай на початокъ мати якій фондъ, загадали устроїти у себе вокально-музыкальный вечерокъ. И добре зробили; нашъ духовный семинаръ потребує нынѣ оправдъ якогось правдиво „духовного“ життя. И я, скориставши зъ случайності, посѣтила наше духовне заведеніе. Вечерокъ зачавася гарною промовою п. Кирчова, котрій виказавши була звѣтка въ „Дѣлѣ“ — видавати квартеты рускихъ народныхъ пѣсень и щобы бодай на початокъ мати якій фондъ, загадали устроїти у себе вокально-музыкальный вечерокъ. И добре зробили; нашъ духовный семинаръ потребує нынѣ оправдъ якогось правдиво „духовного“ життя. И я, скориставши зъ случайності, посѣтила наше духовне заведеніе. Вечерокъ зачавася гарною промовою п. Кирчова, котрій виказавши була звѣтка въ „Дѣлѣ“ — видавати квартеты рускихъ народныхъ пѣсень и щобы бодай на початокъ мати якій фондъ, загадали устроїти у себе вокально-музыкальный вечерокъ. И добре зробили; нашъ духовный семинаръ потребує нынѣ оправдъ якогось правдиво „духовного“ життя. И я, скориставши зъ случайності, посѣтила наше духовне заведеніе. Вечерокъ зачавася гарною промовою п. Кирчова, котрій виказавши була звѣтка въ „Дѣлѣ“ — видавати квартеты рускихъ народныхъ пѣсень и щобы бодай на початокъ мати якій фондъ, загадали устроїти у себе вокально-музыкальный вечерокъ. И добре зробили; нашъ духовный семинаръ потребує нынѣ оправдъ якогось правдиво „духовного“ життя. И я, скориставши зъ случайності, посѣтила наше духовне заведеніе. Вечерокъ зачавася гарною промовою п. Кирчова, котрій виказавши була звѣтка въ „Дѣлѣ“ — видавати квартеты рускихъ народныхъ пѣсень и щобы бодай на початокъ мати якій фондъ, загадали устроїти у себе вокально-музыкальный вечерокъ. И добре зробили; нашъ духовный семинаръ потребує нынѣ оправдъ якогось правдиво „духовного“ життя. И я, скориставши зъ случайності, посѣтила наше духовне заведеніе. Вечерокъ зачавася гарною промовою п. Кирчова, котрій виказавши була звѣтка въ „Дѣлѣ“ — видавати квартеты рускихъ народныхъ пѣсень и щобы бодай на початокъ мати якій фондъ, загадали устроїти у себе вокально-музыкальный вечерокъ. И добре зробили; нашъ духовный семинаръ потребує нынѣ оправдъ якогось правдиво „духовного“ життя. И я, скориставши зъ случайності, посѣтила наше духовне заведеніе. Вечерокъ зачавася гарною промовою п. Кирчова, котрій виказавши була звѣтка въ „Дѣлѣ“ — видавати квартеты рускихъ народныхъ пѣсень и щобы бодай на початокъ мати якій фондъ, загадали устроїти у себе вокально-музыкальный вечерокъ. И добре зробили; нашъ духовный семинаръ потребує нынѣ оправдъ якогось правдиво „духовного“ життя. И я, скориставши зъ случайності, посѣтила наше духовне заведеніе. Вечерокъ зачавася гарною промовою п. Кирчова, котрій виказавши була звѣтка въ „Дѣлѣ“ — видавати квартеты рускихъ народныхъ пѣсень и щобы бодай на початокъ мати якій фондъ, загадали устроїти у себе вокально-музыкальный вечерокъ. И добре зробили; нашъ духовный семинаръ потребує нынѣ оправдъ якогось правдиво „духовного“ життя. И я, скориставши зъ случайності, посѣтила наше духовне заведеніе. Вечерокъ зачавася гарною промовою п. Кирчова, котрій виказавши була звѣтка въ „Дѣлѣ“ — видавати квартеты рускихъ народныхъ пѣсень и щобы бодай на початокъ мати якій фондъ, загадали устроїти у себе вокально-музыкальный вечерокъ. И добре зробили; нашъ духовный семинаръ потребує нынѣ оправдъ якогось правдиво „духовного“ життя. И я, скориставши зъ случайності, посѣтила наше духовне заведеніе. Вечерокъ зачавася гарною промовою п. Кирчова, котрій виказавши була звѣтка въ „Дѣлѣ“ — видавати квартеты рускихъ народныхъ пѣсень и щобы бодай на початокъ мати якій фондъ, загадали устроїти у себе вокально-музыкальный вечерокъ. И добре зробили; нашъ духовный семинаръ потребує нынѣ оправдъ якогось правдиво „духовного“ життя. И я, скориставши зъ случайності, посѣтила наше духовне заведеніе. Вечерокъ зачавася гарною промовою п. Кирчова, котрій виказавши була звѣтка въ „Дѣлѣ“ — видавати квартеты рускихъ народныхъ пѣсень и щобы бодай на початокъ мати якій фондъ, загадали устроїти у себе вокально-музыкальный вечерокъ. И добре зробили; нашъ духовный семинаръ потребує нынѣ оправдъ якогось правдиво „духовного“ життя. И я, скориставши зъ случайності, посѣтила наше духовне заведеніе. Вечерокъ зачавася гарною промовою п. Кирчова, котрій виказавши була звѣтка въ „Дѣлѣ“ — видавати квартеты рускихъ народныхъ пѣсень и щобы бодай на початокъ мати якій фондъ, загадали устроїти у себе вокально-музыкальный вечерокъ. И добре зробили; нашъ духовный семинаръ потребує нынѣ оправдъ якогось правдиво „духовного“ життя. И я, скориставши зъ случайності, посѣтила наше духовне заведеніе. Вечерокъ зачавася гарною промовою п. Кирчова, котрій виказавши була звѣтка въ „Дѣлѣ“ — видавати квартеты рускихъ народныхъ пѣсень и щобы бодай на початокъ мати якій фондъ, загадали устроїти у себе вокально-музыкальный вечерокъ. И добре зробили; нашъ духовный семинаръ потребує нынѣ оправдъ якогось правдиво „духовного“ життя. И я, скориставши зъ случайності, посѣтила наше духовне заведеніе. Вечерокъ зачавася гарною промовою п. Кирчова, котрій виказавши була звѣтка въ „Дѣлѣ“ — видавати квартеты рускихъ народныхъ пѣсень и щобы бодай на початокъ мати якій фондъ, загадали устроїти у себе вокально-музыкальный вечерокъ. И добре зробили; нашъ духовный семинаръ потребує нынѣ оправдъ якогось правдиво „духовного“ життя. И я, скориставши зъ случайності, посѣтила наше духовне заведеніе. Вечерокъ зачавася гарною промовою п. Кирчова, котрій виказавши була звѣтка въ „Дѣлѣ“ — видавати квартеты рускихъ народныхъ пѣсень и щобы бодай на початокъ мати якій фондъ, загадали устроїти у себе вокально-музыкальный вечерокъ. И добре зробили; нашъ духовный семинаръ потребує нынѣ оправдъ якогось правдиво „духовного“ життя. И я, скориставши зъ случайності, посѣтила наше духовне заведеніе. Вечерокъ зачавася гарною промовою п. Кирчова, котрій виказавши була звѣтка въ „Дѣлѣ“ — видавати квартеты рускихъ народныхъ пѣсень и щобы бодай на початокъ мати якій фондъ, загадали устроїти у себе вокально-музыкальный вечерокъ. И добре зробили; нашъ духовный семинаръ потребує нынѣ оправдъ якогось правдиво „духовного“ життя. И я, скориставши зъ случайності, посѣтила наше духовне заведеніе. Вечерокъ зачавася гарною промовою п. Кирчова, котрій виказавши була звѣтка въ „Дѣлѣ“ — видавати квартеты рускихъ народныхъ пѣсень и щобы бодай на початокъ мати якій фондъ, загадали устроїти у себе вокально-музыкальный вечерокъ. И добре зробили; нашъ духовный семинаръ потребує нынѣ оправдъ якогось правдиво „духовного“ життя. И я, скориставши зъ случайності, посѣтила наше духовне заведеніе. Вечерокъ зачавася гарною промовою п. Кирчова, котрій виказавши була звѣтка въ „Дѣлѣ“ — видавати квартеты рускихъ народныхъ пѣсень и щобы бодай на початокъ мати якій фондъ, загадали устроїти у себе вокально-музыкальный вечерокъ. И добре зробили; нашъ духовный семинаръ потребує нынѣ оправдъ якогось правдиво „духовного“ життя. И я, скориставши зъ случайності, посѣтила наше духовне заведеніе. Вечерокъ зачавася гарною промовою п. Кирчова, котрій виказавши була звѣтка въ „Дѣлѣ“ — видавати квартеты рускихъ народныхъ пѣсень и щобы бодай на

Вѣсти зъ Аепархіи Львовской.

Въ пропозицію на парохію Барышъ дек. бучацкого приватій оо.: 1) Туркевичъ Антоній зъ Оршковець, П. Рудницкій Антоній зъ Козловки, III. Косовиць Петро зъ Осовець; 4) Бородайкевичъ Теодоръ зъ Городища, 5) Лонкевичъ Августинъ зъ Дубовиць, 6) Балько Іосифъ зъ Улашковець 7) Зельокій Юліанъ зъ Полоничъ, 8) Задовіць Іоанъ зъ Петликовець, 9) Ляндеръ Романъ зъ Кутузова. — На парохію Путятинцъ оо. I. Навроцкій Іоанъ зъ Голгочь, II. Муликъ Ігнатій зъ Потока, III. Подлісецкій Юстинъ зъ Путятинець; въ списокъ: Петровскій Теофіль зъ Сирокъ.

Ведеснай яко завѣдатель Сернокъ середніхъ о. Теофіль Петровскій.

Декретъ увідміненія отъ испытія конкурсового получивъ о. Яковъ Рожка кап. п. Макитиниць.

На капеллію Гуменець дек. ширецкого приватій додатково о. Іоанъ Калинський і ширецкій деканъ получивъ порученіе завѣдомити о сѣмь колятора гуменецького.

Декретъ на приватного сотрудника полутивъ о. Стефанъ Чолганъ до Пядикъ дек. Коломийского.

Вѣсти зъ Епархіи Перемиськомъ.

Отзнаки крилошанській получили оо. 1) Александеръ Желеховскій, деканъ бѣрчанській, парохъ въ Лубні; 2) Теофіль Созанський, парохъ въ Пакості; 3) Іосифъ Лисковицький, парохъ въ Мостищахъ; 4) Іванъ Борсукъ, завѣдатель парохіи Краковъ; 5) Іоанъ Хотинецький, парохъ ярославській; 6) Антоній Матюкъ, деканъ ярославській; 7) Матей Несторовичъ, дек. угнівській; 8) Маркілъ Мигуловичъ, деканъ затварницький; 9) Емілій Паславський, парохъ въ Торкахъ; 10) Іоанъ Грабовенський, деканъ горожанській; 11) Северинъ Диєстрянський, парохъ въ Рычицѣ; 12) Володимиръ Комарницький, деканъ комарницькій; 13) Александръ Сембратовиць, деканъ любачевській; 14) Іоанъ Коцьстяницький, деканъ короснянській; 15) Михаїлъ Пржніцький, парохъ въ Турцѣ; 16) Ананія Юзычинський, парохъ въ Ромні; 17) Ільаріонъ Левіцький, парохъ въ Кобла старого.

Душнастії посади получили оо. 1) Степанъ Сапрунъ завѣдательство парохіи Корчминъ, дек. бѣлзкого; 2) Симеонъ Смулка сотрудництво въ Кам'янцѣ лѣсовъ, дек. потєлицького; 3) Даніїль Лепкій сотрудництво въ Любачевѣ; 4) Ярославъ Бачинський завѣдательство капелляніи Мигова, дек. добромильского.

Именованія: ЮО. Левъ Волянський, префектъ тутешнаго єпарх. єменища и Іоанъ Кобрынъ, першій сотрудникъ катедральнаго іменованій по мѣчній референтами епископской консисторії для перегляду метрикъ.

Въ єдомъ пресвитеріалій для рукополагання въ єреї принятія слѣдуючій кандидаты: 1) Репецкій Теодоръ, 2) Яворокій Александръ, 3) Мышковскій Титъ, 4) Коцьстяницький Корн. и 5) Коцикевичъ.

Резигнація. О. Рабій Францъ, завѣдатель капелъ въ Спирни а получившій сотрудництво въ Самборѣ, резигнуувавъ зъ сотрудництва а лишился при завѣдательствѣ.

Каноничну інституцію па парохію Гнойницу получивъ о. Анатолій Вархолікъ зъ Магнової, а па парохію Лѣску, дек. варяжкого, о. Юліанъ Мальчинський, тамошній завѣдатель.

ПОСМЕРТНІ ВѢСТИ.

Іванъ Островський, мѣщанинъ зъ Черновець, щирый патріотъ рускій, узникъ въ Гадикфальвѣ. Вѣчна ему память! (Близшій вѣсті о смерти бл. п. И. Островского умщеної въ дописії зъ Черновець.)

НАУКА, ШТУКА И ЛІТЕРАТУРА.

— "Рускої бібліотеки" нова серія, томъ першій. Творы Володимира Навроцкого, виданье посмертне сть портретомъ и житієписомъ. Заходомъ "Етнографично-статистичного Кружка". Томъ I. Цѣна 1 зр. 20 кр. Підъ такими заголовкомъ вишла ино-шо спора книжка (16½ арк. друку), мѣстечка въ собѣ 13 більшихъ або меншихъ праць пок. Навроцкого, относячихъся до нашого краєзнавства, етнографії и літератури. Значна частъ тыхъ творівъ, іменно 8 сатиръ, 14 пріказокъ, 5 уривківъ географичныхъ и етнографичныхъ въ пробѣ поетичныхъ, переписаній выдавцемъ зъ автографій покійника, переданихъ въ его розпорядимості родиною автора. Зъ-помѣжъ праць уже печатанихъ въ давнішихъ періодичнихъ видавництвахъ особливо цѣкаві будуть для читателівъ: "Visum Repertum", прекрасный очеркъ сатиричний, въ значній часті перепечатаный пок. Барбіньскимъ въ фельетонѣ "Діла" въ статії "Памяти найлучшого друга", даліше "Руска родина, географічний обзоръ землї, заселеної Русинами" — перша печатана праця Навроцкого и заразомъ перша праця зложена одноцѣльної географії Руси-України. Не менше цѣкаві будуть; резиме статії Драгоманова о малорускій літературѣ, печатаанія въ італіанській "Rivista Europea" — і оцінка першого тому критичного видання нашихъ историчныхъ писемъ, доконаного професорами Антоновичемъ и Драгомановимъ. Особливо въ першой зъ тыхъ статей мѣститься богато подрібностей и замѣтокъ, даже цѣкавихъ и важныхъ для кожного, хто интересуєся історією нашої літератури и суспільності. Окрасою

сего тому творбѣ Навроцкого есть прекрасна и основна біографія Навроцкого, хочъ і подай въ нїй толькъ факты зъ его личного житя, а факты зъ его житя публичного авторъ (Остап Терлецкій) залишивъ до познѣшаго, обширенійшого оброблення. Другій томъ, котрый мѣстити буде найважайший (економічний і політичний) праця Навроцкого, а такожъ его листы (съ виняткомъ обступовъ о справахъ родинихъ і приватныхъ), оббіме около 30 аркушовъ печати; при нїмъ помѣщеній буде і портретъ писателя. Печатавые другого тому зачеси заразъ, якъ скоро толькъ зъ розпродажи першого тому впливнуть фонди, потрѣбній на покрыть коштівъ другого тому. M.

Подяка.

"Немогучи въ іншій способѣ выразити ща-ру подяку за дѣланне добродѣйтво, складаюмо симъ і прилюдно Високоповажаному П. Адамову і Дрові Кришталовичеву, ц. к. повѣтовому лѣ-кареви въ Долинѣ, за успѣшне и беззинтересов-не вилччене нашого маленького сына, котрый будучи зложенімъ тяжко недугомъ черезъ 13 мѣсяцівъ — бувъ узнаный вже яко "невылѣчи-мий"; днесъ же за ласкою Божою и вельми свѣ-тлою породою Дра Кришталовича тѣшиться пов-нымъ здоровьемъ. Прійми про то Всеодостойнѣйшій Мужу и Добродѣю людскости тыхъ колька слоў щирою подяки отъ вдачныхъ Тобѣ родичвъвъ Ліва и Александри Гриневичевъ, въ Гозевѣ, повѣта Долинського.

Съ сімъ числомъ розсылається додатокъ "Славін".

Курсъ львівскій зъ дня 29 л. грудня 1884.

безъ текущого купл. бывш. купону	платить жадають	
	автвр. валютою	р. кр.
	267 — 270 —	
	193 50 196 50	
	285 — 290 —	
2. Листы заст. за 100 р.	99 — 100 —	
Общ. кредит. галиц. по 5% ав.	91 50 92 75	
по 4% ав.	99 — 100 —	
по 5% ав. період.	101 — 102 —	
Банку гли. галиц. 6% ав.	— — —	
Листы дов. гал. русл. банку п. 6%	— — —	
3. Листы довжній за 100 р.	102 — 103 —	
Общ. роль. кред. Завед. для Гал. въ Буков. 6% лісов. въ 15 лѣтъ	96 75 97 75	
Почіжчики кр. за р. 1873 по 6%	102 75 104 —	
5. Листы мѣста Кракова	18 75 20 75	
Станиславова	22 50 24 50	
6. Монеты.	5 66 5 76	
Лукатъ голендерскій	5 71 5 81	
цѣарскій	9 70 9 80	
Наполеондорпъ	10 02 10 12	
Іоаннімеріаль	1 54 1 64	
Рубль російскій срѣбр. паперовий	1 26 1 28 —	
100 марокъ вѣмєцькіхъ	59 90 60 80	
Срѣбро	— — —	

Аптека РУКЕРА во Львовѣ

1009 (130—?) поручас

Росу красоты и всякий косметики и пахощъ якъ черезъ мене, такъ и черезъ інші фирмъ оповѣщувані.

(Надослане).

Девятый томъ Брокгавза "Сопнегазіон-Лексікон-у" въ 13 зовсімъ переробленъ ілюстраціями і картами засмотрено въ виданнѣ складився недавно съ 135 зошитомъ, доходить ажъ до слова Kades мѣстити за собѣ въ заглавії 6486 артикльовъ, 4000 бѣлькъ якъ мѣстить сї томъ въ попереднѣшнѣмъ виданнѣ. Се значне побольщене артикльовъ вийшло въ користь всіхъ наукъ особливої наукъ природнихъ, медицины; технології і механіки на користь отже такихъ наукъ котрѣ въ нашихъ часахъ найзначнѣйші постути поборили. Зъ артикльовъ мѣстячихъ въ сїмъ томѣ заслугують на найбільшу увагу: Heimatsrecht, Hilfskassen, Hypnotismus, Impfung, Internationale, Irridenta, а артикулы знову Індія, Ірландія, Італія, Іспанія, Ісландія, Інден, становлять окремій, заокруглений розправы історично-географичний. До поясненія тексту служать 152 дереворізбъ і 17 окремихъ таблицъ зъ ілюстраціями. Найбільше свідоцтво зъ сїмъ виданнѣ, дає найбільша американська газета "New York-Herald" котра такъоже: "13 видань Брокгавза "Conversations-Lexikon-у" сколько оно тепер появилось належить до найбільшихъ подиву видаль бо єсть найбільше обсягомъ енциклопедію і дає красне свідоцтво о вирвалові пильности въ розрѣзахъ вѣмєцького дува." Зо взгляду на таку прихильну оцінку можемо смѣло припоручати се 13 видань Брокгавза "Conversations Lexikon-у" яко дуже пожиточний і цінний подарунокъ на Святій вечіръ.

Власнимъ накладомъ автора виїшовъ у Вѣдни VI., Barnabitengasse № 7.

QUADRILLE NOBLESSE

скомпліонованій

ЕД. РАЙЗИНГЕРОМЪ

бувшими танцеромъ въ ц. к. оперѣ придворной

Съ 69 рисунками.

Цѣна 70 кр.

Magazin.

Ф. КНАУЕРГА И СЫНА

подъ "Золотымъ Львомъ"

площадь Калинушка.

поручас въ найбільшъ виборѣ

Обряди коломори въ 6 обол. раз-

вомъ отъ спрваками въ найбіль-

шіхъ виборівъ зр. 3 зр. 50 кр.

Обряди коломори по зр. 140 и

обрусы бѣль на 6 обол. и 1/2 гута, сор-

итетъ зр. 4 и зр. 4/50.

Обруди бѣль бѣль зр. 1:30 и височ-

Сервети бѣла столова

туаниць по зр. 4 и б. зр.

Серветки малий десеровий

туаниць зр. 1:20, 1:60, зр. 2 и височ-

Хустини новій бѣль зр. 2 и височ-

Хустини новій бѣль зъ коломори въ

брогомъ тута зр. 3 и височ-

Хустини шовкова на шнур. т. п. б. 30

1261 б. 12

Пріобретенія зъ провінції въко-

вуются обротомъ початко.

Л. за добру и гравемъ рученть.

Учителъ.

для школъ нормальнихъ

съ коломального практикію,

семіаристу, глядит лекціи въ прі-